

מ"ת 10265/06/20 - מדינת ישראל נגד השם אלקרינאוי, פואד אלקרינאוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 10265-06-20 ישראל נ' עזרא (עציר) ואח'
מ"ת 42111-09-20 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי (עציר)
תיק חיצוני: 107050/2020

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים

1. השם אלקרינאוי - משיב במ"ת 42111-09-20
2. פואד אלקרינאוי - מבקש במ"ת 10265-06-20

ב"כ הצדדים:
ב"כ המבקשת עוה"ד תור זאבי ושטינברג
ב"כ משיב 1 עו"ד רונן
ב"כ משיב 2 עוה"ד זילברברג ורון

החלטה - ראיות לכאורה

לפני שתי בקשות בשני הליכים שונים, שעניין אחד והן נוגעות לשני אחים, שהתביעה מייחסת להם את ביצוען בצוותא של עבירות סמים, כמפורט בכתב האישום בת"פ 10348-06-20:

א. בקשה לעיון חוזר שהגיש פואד אלקרינאוי, שנעצר עד לתום ההליכים בתיק מ"ת 10265-06-20, ומבקש עתה להשתחרר לנוכח ראיות חדשות, שהתגלו לטענתו לאחר מעצרו של אחיו האשם אלקרינאוי;

ב. בקשת המדינה למעצרו עד לתום ההליכים של האשם אלקרינאוי, שהוגשה בתיק מ"ת 42111-09-20, בו נחלקו הצדדים לעניין קיומן של ראיות לכאורה;

נדרשת אפוא החלטה בדבר קיומה של תשתית ראיתית-לכאורית לאשמתם של המשיבים במיוחס להם, וזו תינתן עתה במאוחד.

לנוחות הקורא יכוננו מעתה המשיבים ויתר המעורבים בשמותיהם הפרטיים.

הפניות לחומר חקירה תיעשינה בציון מספר המסמך בתיק.

השתלשלות העניינים:

1. ענייננו בפרק נוסף בפרשה מרובת נאשמים, בה הופעל סוכן סמוי נגד סוחרים בנשק ובסמים מסוכנים, החל מחודש מאי 2019 ועד לחודש מאי 2020, עת נעצרו החשודים והחקירה הפכה לגלויה.
2. ביום 25.05.20 נעצר פואד בחשד לביצוען של עבירות סמים וביום 04.06.20 הוגשו נגדו ונגד אחרים כתב אישום (בו הוא נאשם 25) ובקשה למעצר עד לתום ההליכים (בה הוא משיב 3).
3. פואד חלק על קיומן של ראיות לכאורה, כשטענתו המרכזית היתה לטעות בזיהויו על-ידי הסוכן [פרוט' 02.07.20, תמצית טיעונים מיום 13.07.20].
4. ביום 19.07.20, לאחר שמיעתם של טיעוני הצדדים ובעקבות הערת בית המשפט, הודיע ב"כ המלומד של פואד כי ההגנה אינה חולקת עוד על קיומן של ראיות לכאורה.
5. בו-ביום, בהסכמה דיונית, הופנה עניינו של פואד ליחידה לפיקוח אלקטרוני (פקא"ל), מבלי שהתבקש גם תסקיר שירות המבחן, ששבת באותה עת. ביום 28.07.20, משחזר שירות המבחן לפעול, הורה חברי, כב' הש' טרסי, על הכנת תסקיר, שנערך והוגש ביום 24.08.20.
6. ביום 09.09.20, הגם ששירות המבחן המליץ על שחרורו של פואד למעצר בית, הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים. להשלמת התמונה יצוין שנעצרו עד לתום ההליכים גם אורן עזרא ומייק מור מירילשוילי (בהתאמה, משיבים 1 ו-2 בבקשה למעצר ונאשמים 23 ו-24 בכתב האישום).
7. ביום 13.09.20 נעצר האשם, וביום 17.09.20 הוגשה נגדו בקשה למעצר עד לתום ההליכים ותוקן כתב האישום (בו הוסף כנאשם 30).
8. פואד, באמצעות ב"כ עוה"ד זילברברג ורון, הגיש ביום 22.10.20 בקשה לעיון חוזר, שנסמכה על "חומר מהותי", שנוסף עם חקירתו של האשם ופוגם משמעותית בתשתית הראייתית בעניינו של פואד.
9. במסגרת ההליכים נגד השניים הוגשו עיקרי טיעון, תגובות ותשובות, ועתה לפני כתב אישום מתוקן ברביעית, בקשות המעצר ומסמכים רלוונטיים אלו:
 - א. לגבי פואד - בקשה לעיון חוזר (22.10.20), תגובת התביעה (06.11.20) ופרוטוקול דיון מיום 11.11.20;
 - ב. לגבי האשם - תמצית טיעוני ההגנה (19.10.20), עיקרי טיעון מטעם התביעה, פרוטוקול דיון מיום 04.11.20, המשך טיעוני ההגנה בכתב (11.11.20, עם תקליטור מצורף), השלמת עיקרי טיעון מטעם התביעה (13.11.20), השלמת טיעונים לראיות בכתב מטעם ההגנה (19.11.20), והודעה מטעם התביעה לעניין תצלום (24.11.20);
 - ג. עוד נמסרו לעיוני הראיות העיקריות אליהן התייחסו ב"כ הצדדים;

מעשים ועבירות, לפי כתב האישום:

1. אישום 21, 10.03.20:

א. ביום 09.03.20 פגש הסוכן באקראי את מכרו הוותיק אורן, שהציע למכור לו קוקאין, והשניים קבעו להיפגש. ביום 10.03.20 נפגשו הסוכן, אורן ומייק, והוסכם שאורן ומייק ימכרו לסוכן 300 גרם קוקאין תמורת 63,000 ₪. במהלך הפגישה הנחה אורן את האשם בשיחת טלפון למסור את הסם לסוכן, כשייפגשו בהמשך היום.

ב. בו-ביום בשעה 21:20, בתחנת דלק סמוך לרהט, פגש הסוכן את פואד והאשם שהגיעו למקום ברכב שברולט מ.ר. 42-068-65 בו נהג פואד, הצטרף אליהם ברכבם, והשלושה נסעו יחד למתחם מגורים ברהט. כשהגיעו למקום, יצא פואד מהרכב וחזר לאחר זמן קצר כשבידו שקית ובה קוקאין במשקל 300.46 גרם. הסוכן קיבל מפואד את השקית ומסר להאשם 63,000 ₪, התמורה שהוסכמה בין הסוכן לבין אורן ומייק.

ג. לאחר השלמת העסקה הסיעו פואד והאשם ברכבם את הסוכן חזרה לתחנת הדלק, משם נאסף על-ידי "הלוחם" (שטר מוסווה).

2. אישום 22, 15.03.20:

א. ביום 15.03.20 פנה הסוכן אל אורן והאשם, ביקש לקנות מהם עוד קוקאין, והם הסכימו.

ב. לאחר תיאומים, פגש הסוכן בשעה 19:24 בתחנת דלק סמוך לרהט, את האשם שהסיע אותו למתחם המגורים ברהט ברכב טויוטה מ.ר. 446-23-101. כשהגיעו למקום, הצטרפו אליהם מייק ופואד, שהביא עמו גוש קוקאין. מייק אמר לסוכן לחתוך לעצמו מהגוש את הכמות הרצויה לו, וכך עשה הסוכן. הסוכן קיבל מפואד 499.29 גרם קוקאין, עטוף בשקיות, ומסר להאשם 135,000 ₪. מייק אמר לסוכן שעליו לשלם עוד 5,000 ₪, אותם ימסור מאוחר יותר לאורן.

ג. לאחר השלמת העסקה הסיע פואד את הסוכן ברכב הנ"ל חזרה לתחנת הדלק, משם נאסף על-ידי הלוחם, ולמחרת פגש את אורן לאחר תיאום ומסר לו 5,000 ₪, כדברי מייק.

3. בגין כל אישום נאשם כל נאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים.

עיקרי הראיות והמחלוקת בין הצדדים:

1. התביעה נסמכת על אלו:

א. הודעות הסוכן; הקלטות המפגשים בינו לבין הנאשמים; הקלטות של חלק משיחות הטלפון בין הסוכן לבין הנאשמים; תיעוד של "מעטפת העסקאות" על-ידי הלוחם ומפעילי הסוכן, לרבות זיהוי של רכב בבעלותו של האשם, בו השיב את הסוכן לתחנת הדלק, כמתואר באישום 22; דו"חות עוקבים, לרבות תצלומים; איכון הטלפון של הסוכן ברהט ורישומי התקשרויות בינו לבין האשם, התומכים בנטען באישום 21; זיהוי האשם על-ידי רכז מודיעין משטרת, לפי תצלום שביצע הסוכן במהלך שיחת וידיאו באפליקציית וואטסאפ בינו לבין האשם לצורך תיאום העסקה המתוארת באישום 22; שתיקתו של האשם בחקירותיו, לרבות מסירת הכחשה סתמית;

ב. לגבי זיהוי הסוכן את פואד, מתמקדת התביעה במיוחד במסדר זיהוי תמונות מיום 22.04.20 בו זיהה הסוכן את פואד; זיהוי הסוכן את האשם בעימות ביום 27.05.20, אף שלא נאמר לסוכן מראש את מי יפגוש בעימות [מזכר 147]. יצוין, שבעימות זה אמר הסוכן לראשונה, שהוא יודע שפואד והאשם הם אחים, ולא בורר מקור ידיעתו; בעלותו של פואד ברכב השברולט, אותה אישר בחקירתו, שנצפה משיב את הסוכן לתחנת הדלק, כמתואר באישום 21; תפיסת מכשיר טלפון בחזקתו, באמצעותו נערכו התקשרויות עם הסוכן, ולדעת התביעה שייך דווקא להאשם;

ג. לגבי זיהוי הסוכן את האשם (אותו הוא מכנה "אבו אחמד"), מתמקדת התביעה במיוחד בתצלום על-ידי הסוכן וזיהוי על-ידי רכז המודיעין; זיהוי הסוכן את האשם בעימות, אף שלא נאמר לסוכן מראש את מי יפגוש בעימות [מזכר 177]; בעלותו של האשם ברכב שנצפה משיב את הסוכן לתחנת הדלק, כמתואר באישום 22; התקשורת בין הסוכן לבין האשם; ביום העסקה הראשונה (10.03.20) הסוכן לא ידע את זהותו של האשם, אך לאחר העסקה השנייה (15.03.20) ידע לומר כי מדובר במי שהיה מעורב גם בעסקה הראשונה

2. ההגנה טוענת נגד זיהויים של פואד והאשם על-ידי הסוכן, וכן נגד המיוחס להם:

א. ככלל, הסוכן חשוד כשקרן, מניפולטיבי ואופורטוניסט, ומשלא נמצאה ראיה ממשית הקושרת את השניים למיוחס להם פרט לדבריו - יש לדרוש תוספת ראייתית משמעותית; הסוכן אינו מוסר תיאור של הבית ברהט בו לטענתו נעשו עסקאות הסם, ולא בוצעה פעולה לזיהוי הבית בהובלה והצבעה; קיימות סתירות מהותיות בדבריו, שנמסרו בעימותים עם נאשמים שונים;

ב. לגבי פואד: אין כל ערך למסדר זיהוי שנערך למעלה מחודש לאחר האירועים וללא סניגור; עובדות שמסר הסוכן במפתיע לגבי השניים, ולא נודע מקור ידיעתו, מעוררות חשש לשיתוף הסוכן בחומרי חקירה; הסוכן תאר את רכב השברולט המיוחס לפואד ככחול, אף שהוא שחור; לא נערך לסוכן מסדר זיהוי קול, כך שלא ניתן לייחס לפואד השתתפות במפגשים הנטענים; בעוד שבעימות עם פואד טען הסוכן שהוא זה שמסר לידי את הסם בעסקה השנייה,

הרי שבעימות עם האשם טען שהוא זה שמסר לו את הסם; כיון שפואד זוהה על-ידי הסוכן רק בעסקה השנייה, כמי שמסר לו את הסם, ומכאן נגזר זיהויו כמעורב גם בעסקה הראשונה - שינוי הגרסה לגבי זהות מוסר הסם מערערת לחלוטין גם את זיהויו של פואד כפעיל בשתי העסקאות; ואף-אם נכח פואד במקום ובזמן בו בוצעו העסקאות, הרי היה חלקו פסיבי לכל היותר, אם היה מעורב;

ג. לגבי האשם: הסוכן אינו מזהה אותו בשמו; לא הוכח שתצלומי של האשם אכן נעשה בעת שיחת וידיאו בינו לבין הסוכן; לא הוכח שהאשם עשה שימוש בטלפון המיוחס לו;

זיהויים ומעשיהם של פואד ושל האשם:

1. אזכיר מושכלות ראשונים - קיומן של ראיות לכאורה נקבע לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" [בש"פ 215/19 **סלאימה נ' מ.י.** (2019); בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מ.י.** (1996)]. בשלב זה על בית המשפט לבחון את חומר החקירה "על פניו", ולהתרשם מהפוטנציאל הראייתי הטמון בחומר חקירה זה [בש"פ 5899/12 **כנעאני נ' מ.י.** (2012)]. זאת ככלל, בכפוף לכך שלא נתגלו פירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על חולשה של ממש בתשתית הראייתית לכאורית [בש"פ 2751/18 **אבו עסא נ' מ.י.** (2018)].

2. "תזכורת" זו אינה מיותרת, לנוכח טיעוני הגנה בכתב ובעל-פה. הלכה היא, כי בשלב הדיון במעצר עד תום ההליכים, בית המשפט אינו נדרש באופן פרטני ומדוקדק למשקלן של העדויות, ועליו למקד את בדיקתו בשאלה האם הראיות לכאורה מבססות סיכוי סביר להרשעה [בש"פ 3431/08 **שלוש נ' מ.י.** (2008)].

3. אמרות הסוכן:

א. בהודעתו מיום 11.03.20 מספר הסוכן על העסקה הראשונה שבוצעה יום קודם לכן, 10.03.20, ולהלן הפרטים הנוגעים לזיהוי ולשייוך מעשים. ברכב שברולט ב"צבע כחול אני חושב" (והשעה שעת לילה, 21:10), הגיעו נהג ונוסע [פואד והאשם, בהתאמה]. הסוכן זיהה את הנוסע כמי שאתו דיבר בשיחת וידיאו עם אורן ומייק, לפי פניו וקולו. כשהגיעו לבית הנוסע ברהט, ירד הנהג וחזר עם הסם בשקית. הנוסע הזדהה כ"אבו אחמד", מסר לסוכן את מס' הטלפון שלו 054-6200739 כדי שיוכל להתקשר אתו ישירות לרכישות נוספות. הנהג מסר את הסם לבדיקת הסוכן, שאישר את טיבו ושילם לנוסע את התמורה;

ב. בהודעתו מיום 16.03.20 מספר הסוכן על העסקה השנייה שבוצעה יום קודם לכן, 15.03.20, ולהלן הפרטים הנוגעים לזיהוי ולשייוך מעשים. בשעה 17:34 התקשר הסוכן למס' הטלפון שמסר לו "אבו אחמד", בשיחת וואטסאפ וידיאו, במהלכה צילם אותו ושלח את התצלום למפעיל שוקי. בטוויטה שהגיעה לאספו היה רק "אבו אחמד" שנהג ברכב, ובמהלך הנסיעה התקשר אורן לסוכן, שהעביר את הטלפון ל"אבו אחמד". כשהגיעו לאותו הבית כמו בעסקה הראשונה, הצטרף אליהם מייק ולאחר מכן הבחר שנהג אז [פואד], הביא את גוש הקוקאין. הסוכן חתך לעצמו כמחצית הגוש ו"הנהג" ארז את הסם בשקיות ניילון, אותן מסר

לסוכן. הסוכן מסר את הכסף ל"אבו אחמד";

ג. במסדר זיהוי תמונות ובהודעה שנגבתה מיד אחריו, ביום 22.04.20, זיהה הסוכן את פואד וסיפר שוב על חלקו בעסקאות, בדומה לדבריו בהודעותיו שהובאו לעיל;

ד. בעימות עם פואד ביום 25.05.20 מאשר הסוכן שהוא מכיר אותו, "זה אח של אבו אחמד", וחוזר שוב על הפעולות שייחס לפואד כאמור לעיל;

ה. בעימות עם מייק ביום 27.05.20 שוב חוזר הסוכן בקצרה על דבריו ביחס לפואד;

ו. בעימות עם האשם ביום 15.9.20 מזהה אותו הסוכן כ"אבו אחמד", אתו עשה שתי עסקאות, "אחת של 300 גרם של קריסטל ואחת של חצי קילו קריסטל", הראשונה בשברולט והשנייה בתוך הבית (ב"שיג", חלל אירוח). לגבי השנייה - "הייתי אני הוא ומייק ואח שלו בשיג, אבו אחמד הביא לי קילו, לקחתי חצי... אני ומייק חתכנו חצי, ונתתי לאבו אחמד 135,000 ₪". האשם שאל מפורשות את הסוכן "מי הביא את הסמים שחתכו אותם?" והסוכן השיב "אבו אחמד הביא לי".

לכאורה סתירה ישירה, שהלא בריבוי אמרותיו עד הנה טען הסוכן שמביא הסם בעסקה השנייה היה פואד (שזיהה כ"נהג" ולאחר מכן כ"אחיו של אבו אחמד"), והנה כאן טען שמביא הסם היה האשם (!).

יש להמשיך, לקרוא ולהקשיב, שכן הסוכן ממשיך בדבריו ואומר "בפעם השנייה באנו לשיג אני ואבו אחמד, אחר כך מייק בא לשם ואח של אבו אחמד היה שם והביא קילו, אבו אחמד ואני ומייק חתכנו אותו לחצי קילו, ואז נתתי לו 135,000 ₪...".

ז. לא ניתן לנתק משפט יחיד או שניים מהקשרם בכלל הנאמר, וקריאה פשוטה ממחישה שהסוכן לא חזר בו מדבריו ולא שינה גרסתו, ולכל היותר ראה בהאשם את אדון העסקאות, אתו "סוגרים עניין", והוא זה שיושב בניחותא ומקבל לידי את הכסף, בעוד שפואד משמש לו כנהג וכמי שנשלח להביא את הסמים. נסיבות אלו מסבירות מדוע בשטף הדיבור והמחשבה רואה הסוכן בהאשם את מי שהביא את הסם ומכרו לסוכן;

ח. אמרותיו של הסוכן מפורטות, עקיבות ולכידות, וכוחן יפה לזיהויים של פואד והאשם כמבצעים של העבירות המיוחסות להם, אף לקביעת חלקו ומעשיו של כל אחד מהם;

4. זיהוי של פואד:

א. החוקרים הגיעו לפואד לפי מספרו של רכב השברולט בו הוסע הסוכן לביצוע העסקה הראשונה. פואד אישר את בעלותו על רכב השברולט, אף שהכחיש כל קשר ומגע עם הסוכן.

ב. זיהוי של פואד על-ידי הסוכן במסדר תמונות ביום 22.04.20 אינו נושא תווית של פגם ברור על-פני הדברים. אכן, הזיהוי נעשה כחמישה שבועות לאחר שראה הסוכן את פואד,

אך לא מדובר בנסיבות השוללות את אפשרות הזיהוי או מעלות בהכרח ספקות מהותיים באשר לאמינות הזיהוי, ודאי בהתחשב בכך שהסוכן ראה את פואד פעמיים ולפריקי-זמן משמעותיים. לכן, אין ענייננו במצב עובדתי שבו לא ייתכן זיהוי תקף ("המבחן החיצוני"), במנותק מהערכת אמינותו של המזהה ("המבחן הפנימי") [ע"פ 3055/18 אבו רקיק נ' מ.י. (2020); ע"פ 193/14 נסראללה נ' מ.י. (2014)];

ג. הערכת אמינותו של הסוכן ובירור דקדקני של יכולתו לזהות את פואד הם במובהק ממלאכתו של בית המשפט שידון בתיק העיקרי, לאחר ליבונם של דברים בכבשן החקירה הנגדית;

ד. היעדרו של סניגור ממסדר הזיהוי, כמחויב בשלב הסמוי של החקירה, יכול - ולא בהכרח - לפגום במשקל הראיה, אך אין בו כדי לפסול את המסדר כולו ואין הוא מאיין את ערכו של מסדר הזיהוי [בש"פ 7942/16 קריחלי נ' מ.י. (2016)]. כך בוודאי כשנוסף לזיהוי במסדר גם זיהוי בעימות [בש"פ 10121/17 מזרחי נ' מ.י. (2018)];

ה. זיהויו של פואד על-ידי הסוכן שריר, תקף וכשר להיכלל במארג הראיות;

5. זיהויו של האשם - התצלום ועוד:

א. בהודעתו מיום 16.03.20 מסר הסוכן כי צילם תצלום מסך בעת שיחת וידאו שערך עם האשם ביום 15.03.20 באפליקציית וואטסאפ, כשתיאמו את ביצועה של העסקה השנייה;

ב. מפעיל של הסוכן, יהושע (שוקי) אשכנזי, רשם כמעט "בזמן אמת" מזכר ביום 15.03.20, לפיו בשעה 17:34 התקשר הסוכן ל"אבו אחמד" למס' 054-6200739, ניהל אתו שיחת תיאום, ובמהלכה ביצע צילום מסך ושלה את התצלום לטלפון של שוקי [41].

ג. תצלום זה הופץ בין גורמי משטרה באזור הדרום, והאשם זוהה על-ידי רכז מודיעין [40]. למעשה, רק כך נודעה לחוקרים זהותו של האשם כ"אבו אחמד" - כינויו בפי הסוכן;

ד. למראה עיני, קיים דמיון רב, אם לא זהות גמורה, בין המצולם לבין האשם אותו ראיתי בדיון באמצעות ועידת חוזי [פרוט' 04.11.20, 42111-09-20];

ה. הסניגור המלומד טען, כי מכשיר טלפון וסים בתוכו, שמספרו 054-6200739 - הוא המספר שלטענת הסוכן היה בשימוש של האשם ושהתצלום צולם במהלך שיחה אתו - נתפס על-ידי המשטרה מידיו של אחר, סלמה אלקרינאוי, ולא זו בלבד שלא נמצא הסבר להגעת הטלפון לידי, גם התגלה כי מדובר בטלפון "טיפש", מדור ישן ונטול מצלמה. תוהה הסניגור, כיצד נוהלה שיחת וידאו בטלפון נטול מצלמה, ומשיב - לא נוהלה, ולמצער לא עם האשם. זאת ועוד - פלטי ומחקרי תקשורת מלמדים שביום הנטען 15.03.20, לא נרשמו כלל שיחות מטלפון זה והוא לא אוכן;

ו. נגד האשם עומדים נתונים כבדי משקל, שלכאורה מזהים אותו כ"אבו אחמד", שנטל חלק מרכזי בשתי העסקאות: ביום העסקה הראשונה כבר מוסר הסוכן למפעילו את מספר הטלפון הנ"ל, וביום העסקה השנייה שולח לו - בעודו משוחח עם "אבו אחמד" - את התצלום, שהמפעיל 'שותל' בדו"ח שכתב באותו יום [41]. טענת ההגנה משמעה שהסוכן טווה פעולה זדונית, תכנית הפללה מתוכננת חמישה ימים מראש, וכל-זאת בידעו שמעשיו ודבריו מנוטרים ללא-הרף על-ידי הלוחם המלווה אותו ועל-ידי מפעיליו. אינני מוצא בחומר שלפני, או משורת ההיגיון, ולו מעט שבמעט שיש בו כדי לעורר חשד מסוג זה;

ז. ועוד מסתבר, כי מטלפון ששימש אותה עת את המנוי (המספר) הנדון, יצאה שיחה אל טלפון הסוכן ביום 10.03.20 שעה 21:37, שעה שהסוכן היה בפגישה ברהט, ונותקה מיד: חיזוק לדברי הסוכן שמסר את הטלפון שלו למי ממשתתפי הפגישה, ששמר כך את המספר [מיצוי מחת"ק 112; פלט שיחות 22; תמליל 41, ע' 31 ש' 35 (טל') בשימוש הסוכן (054-7369157)]; ועוד - במכשיר הטלפון ששימש את פואד נמצא המספר 054-6200739 כשהוא שמור ברשימת אנשי הקשר בשם-קוד מובהק ("בדוי"), וממנו נעשו ניסיונות התקשרות לפואד, שלא נענו, ביום המעצר 25.05.20 [109];

ח. מיום השימוש ועד לתפיסת הטלפון עברו שבועות וחודשים, ואין לדעת גלגוליהם של סים, ברזל ומספר. אין ספק שעניין זה ילובן בתיק העיקרי, ככל שיידרש. לעת-עתה, לנוכח הנסיבות המחזקות את דברי הסוכן לעניין קבלתו של מספר הטלפון, קיום השיחה וביצוע התצלום, וכשאלה מצטרפות לזיהוי הסוכן את האשם בעימות - אני מוצא שניתן להסתמך על דברי הסוכן גם לעניין זיהוי של האשם;

6. אסכם: נחה דעתי לעניין קיומה של תשתית ראיתית, שלכאורה יש בכוחה כדי להביא להרשעתם של פואד והאשם במיוחס להם, ומכאן שגם ניתן עקרונית לבסס עליה החלטה למעצר עד לתום ההליכים.

סוף-דבר:

- א. בעניינו של פואד (מ"ת 10265-06-20), נדחית בקשתו לעיון חוזר.
- ב. בעניינו של האשם (מ"ת 42111-09-20), המשך דיון נקבע ביום **07.12.20** שעה 12:00, כשהמשיב יהיה זמין לדיון ב-VC;
- ג. קלסר מסמכים ותקליטור יושב לתביעה באולמי, תקליטור יושב להגנה בדיון;

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

